

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den gældende lovgivning om mejeriprodukter omfatter følgende love, jfr. lovforslagets § 22.

Lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 189 af 1. maj 1923, lov nr. 96 af 31. marts 1928, lov nr. 162 af 24. maj 1955, lov nr. 346 af 6. december 1961, lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 582 af 13. december 1972.

Lov nr. 109 af 10. april 1926 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961 og lov nr. 213 af 4. juni 1965.

Lov nr. 109 af 31. marts 1930 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961.

Lov nr. 162 af 24. maj 1955 om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m., som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961 og lov nr. 213 af 4. juni 1965.

Lov nr. 93 af 4. maj 1927 om udførsel af mælkekonserves m. m., som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 80 af 12. marts 1970.

Lov nr. 214 af 16. juni 1958 om tilvirkning og forhandling m. m. af ost, som ændret ved lov nr. 346 af 6. december 1961, lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 581 af 13. december 1972.

Med henblik på Danmarks indtræden i De europæiske økonomiske Fællesskaber blev der i folketingssamlingen 1971-72 fremsat forslag til ændring af ovennævnte love om smør og ost.

Lovforslagene blev vedtaget i folketingsamlingen 1972-73.

Som det fremgår af bemærkningerne til forenævnte lovforslag vedrørende ændring af smørlovene, har smørlovgivningen i Danmark længe trængt til en revision, og det samme gælder til en vis grad den øvrige lovgivning vedrørende mejeriprodukter, bl. a. fordi den nugældende lovgivning består af en række love med tillægslove, der er opbygget efter vidt forskellige principper, idet nogle er bemyndigelseslove, medens andre er rent kasuistiske. Hertil kommer, at flere af bestemmelserne i smørloven er helt forældede, ligesom loven i det hele er affattet i et utidssvarende og svært tilgængeligt sprog.

Når man på det pågældende tidspunkt ikke stillede forslag om en helt ny mejerilovgivning, skyldtes det, at et af landbrugsministeren nedsat udvalg vedrørende forenkling og koordinering af levnedsmiddelovgivningen endnu ikke havde afsluttet sit arbejde. Dette udvalg er nu opløst efter at have afgivet en delbetænkning af 14. januar 1972. Under udvalgsarbejdet var der enighed om, at den bestående lovgivning burde gennemgås og søges revideret på de punkter, hvor den måtte være forældet.

Siden da er der på foranledning af ministeren for forureningsbekæmpelse udarbejdet og fremsat et forslag til en ny levnedsmiddelov. Dette forslags § 7 forudsætter, at der under de respektive erhvervsministres ressort bibeholdes særlove vedrørende de store levnedsmiddelområder kød, mejeriprodukter, margarine, æg og fisk. For levnedsmidler, der forhandles på hjemmemarkedet, hører bestemmelser om tilsætningsstoffer dog helt under ministeren for forureningsbekæmpelse.

På den givne foranledning har man genoptaget et tidligere påbegyndt, men i 1968 opgivet arbejde med at samle de danske bestemmelser om mejeriprodukter i en enkelt lov. På det dagældende tidspunkt var det ikke muligt at nå frem til et lovforslag, som repræsentanterne for de berørte erhvervsinteresser alle kunne tiltræde. I mellemtiden har forskellige forhold, navnlig Danmarks indtræden i EF, gjort det særlig nødvendigt at bringe den danske mejerilovgivning à jour.

Nærværende lovforslag er — ligesom den nugældende ostelov — i det store og hele udformet som en bemyndigelseslov, dels fordi det endnu er uklart, hvilke enkeltbestemmelser der vil blive gennemført i EF, og dels fordi en række af de enkeltbestemmelser, der nu indeholdes navnlig i smørlovgivningen, synes bedre egnet til at udstedes i bekendtgørelsesform.

Det foreliggende lovforslag tilsigter dels at give et bedre overblik over den bestående lovgivning på området og dels at skaffe hjemmel til foranstaltninger, som hidtil ikke har kunnet gennemføres i medfør af de gældende love. Til nærmere belysning heraf skal i første række peges på, at det i medfør af en international standard for smør (Standard No. A 1 (1960) Butter), som under FAO's auspicer er vedtaget af en lang række lande, herunder Danmark, i henhold til den såkaldte Code of Principles Concerning Milk and Milk Products, er fastsat, at smør ikke må indeholde over 18 pct. vand, og at det, hvis det indeholder over 16 pct. vand, skal være mærket